

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 16. dubna 2021 v trestní věci odsouzeného [údaje o účastníkovi], o stížnosti odsouzeného proti usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 18. března 2021, č.j. 6 PP 23/2021-12,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu se stížnost zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením rozhodl Okresní soud v Liberci tak, že se podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zamítá žádost odsouzeného [celé jméno odsouzeného] o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců uloženého rozsudkem Okresního soudu v Lounech z 8. 11. 2019, č. j. 2 T 48/2019-158.

2. Proti uvedenému usnesení podal odsouzený ihned po jeho vyhlášení do protokolu stížnost, kterou ani dodatečně nikterak neodůvodnil.

3. Krajský soud z podnětu včas a řádně podané stížnosti podle § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení, jakož i správnost řízení vyhlášení usnesení předcházejícího, a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.

4. V řízení, které vyhlášení napadeného usnesení předcházelo, neshledal krajský soud žádná pochybení. Odsouzený byl k veřejnému zasedání včas a řádně předvolán a bylo tedy zachováno jeho právo na přípravu. Veřejné zasedání proběhlo v přítomnosti odsouzeného, kterému byl poskytnut dostatečný prostor se k věci vyjádřit, a byly provedeny všechny důkazy, které poskytly řádný podklad pro posouzení věci. V souladu s příslušným ustanovením trestního řádu byly čteny žádost odsouzeného, hodnocení věznice, aktuální opis z rejstříku trestů, dodatek ke smlouvě o pronájmu bytu, kopie složenek, předmětné trestní rozhodnutí a další listinné důkazy. Vyslechnuti byli odsouzený a vychovatel Bc. [jméno] [příjmení]. Napadené rozhodnutí bylo řádně vyhlášeno a odůvodněno v přítomnosti odsouzeného a byl mu dán prostor k vyjádření se stran opravného prostředku. Krajský soud tedy konstatuje, že nedošlo k porušení práva na spravedlivý proces.

5. Předpokladem podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je kumulativní naplnění podmínek, jež jsou specifikovány v ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákoníku, tzn. vykonání potřebné části uloženého trestu odnětí svobody, polepšení odsouzeného a naplnění očekávání, že odsouzený povede řádný život, jímž se rozumí život bez páčání společensky škodlivé činnosti trestného či přestupkového charakteru. Soud prvního stupně si opatřil potřebné podklady pro náležité posouzení otázky, zda jsou splněny všechny podmínky specifikované ustanovením § 88 odst. 1 tr. zákoníku pro podmíněné propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody, a pokud dospěl k závěru, že odsouzený splňuje pouze část zákonných podmínek, nelze mu ničeho vytýkat. Krajský soud považuje za potřebné zdůraznit, že zákonná úprava institutu podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody nezakládá povinnost soudu podmíněně propustit z výkonu trestu odnětí svobody každého odsouzeného, který o takový postup požádá. Naopak soud může, za určitých zákonem specifikovaných okolností, učinit výjimku a přistoupit ke zmírnění trestu v podobě podmíněného propuštění z jeho výkonu. Institut podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody není ze strany odsouzených nárokovatelný, ale je prostředkem dobrodiní ve vztahu k pachatelům trestné činnosti, kteří mají snahu po nápravě, došlo k jejich resocializaci a s vysokou mírou pravděpodobnosti od nich lze očekávat, že povedou řádný život. Všechny podmínky pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je přitom nutno hodnotit v jejich vzájemném kontextu, nikoli izolovaně, neboť pouze tak lze učinit

komplexní závěr stran toho, zda u odsouzeného došlo k naplnění účelu trestu odnětí svobody, tedy jeho nápravě, již před vykonáním celého trestu odnětí svobody a může mu tak být poskytnuto dobrodiní v podobě účasti na institutu podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

6. Soud prvního stupně na základě provedeného dokazování nejprve dospěl ke správnému závěru, že odsouzený již vykonal potřebnou část trestu odnětí svobody, která v tomto případě činí, s ohledem na skutečnost, že odsouzený již byl dříve ve výkonu trestu odnětí svobody, výkon alespoň poloviny uloženého trestu odnětí svobody ve smyslu § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a splňuje tak první (časovou) podmínku pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

7. Soud prvního stupně ovšem nepochybil ani v případě zbylých podmínek vyžadovaných pro podmíněné propuštění, pokud jejich splnění u odsouzeného neshledal.

8. Krajský soud se tak může plně ztotožnit se závěry soudu prvního stupně stran podmínky polepšení, neboť ani dle jeho názoru chování odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody nevykazuje takový stupeň polepšení, jaký má na mysli ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákoníku. Z výpovědi vychovatele je sice zřejmé, že k odsouzenému jsou evidovány 2 návrhy na udělení kázeňské odměny, která může být udělena až po skončení hodnotícího období, avšak ani tato skutečnost nemůže převážit nad jinak velmi průměrným hodnocením odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody. Z hodnotící zprávy věznice je totiž patrné, že odsouzený je v podstatě po celou dobu výkonu trestu odnětí svobody zařazen ve II. prostupné skupině vnitřní diferenciaci, program zacházení neplní a vedle toho jsou k němu evidovány také dva negativní poznatky za spaní v nepovolené době a ústrojovou nekázeň. Z uvedeného je tedy zřejmé, že u odsouzeného nelze hovořit o dlouhodobém a nadprůměrném přístupu k výkonu trestu odnětí svobody, jenž by svědčil o změně v jeho hodnotových postojích a kritickém náhledu na dříve páchanou trestnou činnost. Odsouzený je sice vzhledem ke své invaliditě III. stupně pracovní nezařaditelný, čímž je poněkud omezen v možnosti získání kázeňských odměn, nicméně ani tato skutečnost odsouzenému nebránila v tom, aby v rámci svých možností plněním povinností i nad stanovený rámec (popřípadě dobrovolným navázáním spolupráce s Probační a mediační službou či účastí na vzdělávacích a resocializačních kurzech v rámci věznice) prokázal nadstandartní přístup k výkonu trestu odnětí svobody a tím také snahu po své nápravě. Odsouzený ovšem na místo toho neplní stanovený program zacházení, je stále zařazen do II. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci, přičemž z hodnotící zprávy věznice či výpovědi vychovatele nevyplývá, že by si alespoň započal vytvářet podmínky pro přeřazení do nejvýhodnější I. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci, a proto ani dle názoru krajského soudu nelze v současné době jeho žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody vyhovět, neboť účelu trestu odnětí svobody, tj. nápravy odsouzeného, dosud nebylo dosaženo, a proto je nezbytné na něj i nadále působit přímým výkonem trestu odnětí svobody.

9. V případě třetí podmínky, tj. posouzení pozitivní prognózy vedení řádného života do budoucna, přitom může krajský soud i s ohledem na výše uvedené zcela odkázat na závěry soudu prvního stupně vyjádřené v bodech 7. – 9. odůvodnění napadeného usnesení, když také krajský soud má v současné době s ohledem na trestní minulost odsouzeného, jeho kriminální narušení a průměrný přístup k výkonu trestu odnětí svobody, jenž nesvědčí o změně v jeho hodnotových postojích, důvodné pochybnosti o tom, zda by byl odsouzený schopen vést na svobodě řádný život.

10. S ohledem na výše uvedené proto krajský soud stížnost odsouzeného podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu jako nedůvodnou zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není žádný další žádný opravný prostředek přípustný.

Liberec 18. března 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. dubna 2021.